

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

med til, at loven med bred tilslutning får et forlænget liv.

Else-Merete Ross: Jeg tror, den højtærede minister må have misforstået, hvad jeg sagde. Jeg har ikke et øjeblik tvivlet om fondsstyrelsens bedømmelse; jeg mener, den har foretaget den på fuldt forsvarlig måde. Jeg mener, det må have været en meget vanskelig opgave. Jeg er tværtimod gået ind for, at fondet skulle have større midler, og da jeg særlig er interesseret i det subsidiære formål, mente jeg, at det kunne være vanskeligt nu med de 200 000 kr. at opfylde dette. Der står jo udtrykkelig i bemærkningerne, at til det subsidiære formål har man så godt som intet kunne yde. Det er bare for at være sikker på, at dette subsidiære formål, støtten til de unge talentfulde kunstnere, virkelig kan opfyldes, at jeg har spurgt: er det nu muligt, at dette formål kan opfyldes? — idet jeg i og for sig så gerne ville stille forslag om, at man forøgede tilskuddet, hvis det ikke er tilfældet. Jeg har ikke et øjeblik tænkt mig at kritisere fondets styrelse. Jeg mener, den har haft en ganske overordentlig vanskelig opgave med så få midler.

Morten Lange: Jeg forstår, at jeg har gjort ministeren sorg ved at belaste ham med ansvaret for de sidste 30-50 års forsømmelser på det kunstneriske område herhjemme. Jeg tror faktisk, jeg sagde nogenlunde klart, at selv om man kom med en meget stor søk penge, kunne man ikke være sikker på, at man derved på én gang fik kunstnere i hobetal til at springe frem for at klare monumentale opgaver. Dog må vi erkende, at det er en gammel forsømmelse, der går langt tilbage i dansk lovgivning og administration, at man har glemte den kunstneriske udsmykning, og selv om vi alle konverterede i udvalget i morgen og sagde, at nu skulle det være løgn, nu skulle vi komme med mindst 100 mill. kr. om året, så skaber man ikke kunstnere på en nat. Jeg har ikke stillet overbudsforslag i denne sag, jeg har blot konstateret, at her er tale om forsømmelser, hvad allertydeligst ses ved, at ministeren ikke mener der kan skabes arbejder af denne slags for stort mere end 1½ mill. kr. om

året. Det er beklageligt; der burde for lang tid siden have været skabt et solidere grundlag, således at denne lovgivning var blevet bragt op til at andrage et langt større beløb.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Jeg beklager meget, at det ærede medlem hr. Morten Lange og jeg nu er lige ved at være enige. Det er selvfølgelig rigtigt, at vi har forsømt monumentalopgaverne igennem en lang årrække, jfr. norske forhold. Men jeg synes dog trods alt, at der er sket visse værdifulde ting i de senere år. Scharffs vidunderlige udsmykning af Studentergården er et af de største kunstværker, der er skabt i det sidste århundrede, og der er Nellesens sidste store arbejde, og der kan nævnes en række andre. Men naturligvis, visse muligheder er utvivlsomt forsømt.

Til det ærede medlem fru Else-Merete Ross vil jeg sige, at jeg må have udtrykt mig umådelig uheldigt, siden jeg har bibragt det ærede medlem den forståelse, der her kom til orde. Vi må kigge lidt nærmere på det i Folketingstidende. Jeg er i øvrigt her fuldt på linje med det ærede medlem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

H. Larsen (Bjerre): Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af loven om oprettelse af „Statens almindelige Videnskabsfond“.

(Lovforslaget findes i tillæg A sp. 813, fremsættelsen i tidenden sp. 1954).

Lovforslaget sattes til forhandling.